

25. jan. 1843

FAKTA

Dato:
25. jan. 1843

Sidetal:
Dagbog A, side 124-125

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:
Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit
Liv, København 1967, s. 139-140;
Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –
Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 148

TRANSSKRIFTION

25 Jan Onsdag

Jeg har igjen seet hende,¹ her hos min Moder!² Idag var hun her, men kort, neppe fik jeg talt et Ord med hende. Jeg søgte hende forgjæves, og kan ikke vente at see hende mere, da hun kun bliver her i to Dage. O, Glæde! naar kommer Du til dette Bryst? burde jeg ikke være vel tilmode nu, da jeg arbeider paa mit betydeligste Billede. Istedetfor at være glad, styrter jeg mig i Beskjæftigelser for at jeg ikke skal give Længslen Rum – Jeg stjæler selv disse Øieblikke, jeg bruger til at klage for Papiret, hvad Ingen gider hørt. Naar jeg kommer hjem, træt af at male og informere, og glæder mig til at læse eller drømme •125• om hende, da venter Joachim³ mig med sine tydske Lectier og Stile. Det er godt! jo mere, jo bedre af kjedsommelige Ting, saa bliver maaskee dog Timerne hos mit store Stykke mine bedste, hvad de burde være. Saa luk Dig atter, Hjerte! for hvert Indtryk, endnu er Timen ikke kommen for dig! veed jeg hvordan jeg har det, veed jeg Andet end, at jeg er utilfreds? Det har jeg for længe været – hvorfor spildte jeg Tid, hvorfor er jeg ikke videre som Maler eller rigere paa Guld, at jeg kunde strax tilstaae hende min Kjærlighed, uden at være vis paa det tunge Afslag? Hvor er det en ringe Trøst: kan jeg læse Fremtidens Gaader – eller – Gud leder Alt til det Bedste! Det er en ringe Trøst, naar man tørster efter Glæde og Lykke, men det er den bedste. Maaskee aldrig den Pige, som idag bragte mit Hjerte til at slaa hurtigere, maaskee hun aldrig skal blive min – maaskee hun aldrig tænkte derpaa!

¹ Louise Neergaard (1816-1895).

² Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

³ Lundbyes yngste lillebror, Joachim E. Lundbye (1826-1897).

124 at takkes Dig og Din Slægt hedre ved andre Hæer,
andet Næsen! Dog, kjære Pige! Det var tyndt om Din
forlangte det, det vilde kunne blive et saarligt Bistte,
hvor Fingl maas sige med sit Næb. Du gjør mig til en
Stakkel, ikke saa snart er jeg ene for Din stæer for mig,
al min Tanke, alt mit blaab sender sig til Dig, og et min
Fæleer for Dig seen og dybt og stærkt, skal den da ikke
holdt ud, selv uden Næring og uden at gjøre mig klynke-
vorn, om det saa var til jeg blev en gammel Karl. O,
kunne jeg saalænge bevare Dit Billede, til hvorvane blev
fjæredt i Modet stakket og Lindet ræligt, og da brød
frem for Dig og sige: See, Louise! Tagerst du gav
Vorden, hvad vi begjærede, skjøndt det var ikke Meget;
Det var den Eneste jeg saae, til hvem jeg kunde binde mig.
Det var min Kongens Drøm, vil du ogsaa blive min
Aldersens Trøst? —

22 Jan Onsdag

Jeg har ijen seet hende, her hos min Moder! Hov var
hvin her, men hørt, neppe fik jeg talt et Ord med hende.
Jeg søgte hende forjæves, og kan ikke vente at see hende
mere, da hun kun bliver her i to Dage. O, Glæde! naar
kommer Du til dette Brygt? kunde jeg ikke seer selbt med
mæ, da jeg arbeides paa mit kjetjdeligste Billede. Istædt for
at være glad, stogtet jeg mig: Duktjæftigden for at jeg
ikke skal give Leugsklen Næm — I stjæler selv i. see. See
blikke jeg bruger til at klage for Papiret, hvad Tager
giver hørt. Naar jeg kommer hjem, troat of at møde og
informeret, og glæder mig til at lese eller drømme

om hende, der ventte Jonathan mig med sine tydske Læ- /25.
 ter og Skole. Det er godt! ja mere, ja bedre af hjerdsom-
 melige Ting, saa bliver maaskee dog Timmeres hos mit
 store Hjerte mine bedste, hvad det kunde være. Saa tak
 Dig aller, alle! for hvert Andtryk, endnu er Timmer ikke
 kommen for sig! need jz hvordan jz har det, need jz. Gudsk-
 end, at jz er utillfreds? Det har jz for lange været - hvor
 for spildte jz Tid, hvorfor er jz ikke endnu som Maler
 eller rigere paa Guld, at jz kunde strax tilstaa hende
 min Kjærlighed, inden at være is paa det tange Afslag?
 Hvor er det en ringe Trøst: kan jz lase Trøstens Gæ-
 ser - eller - Gud bedre. Alt til det Bedste! Det er en ringe
 Trøst naar man tørster, efter Glæde og Lykke, men det er
 den bedste. Maaskee aldrig der sig, som idag bragte mit
 Hjerte til at slaa kærtigene, maaskee him aldrig skal
 blive min - maaskee him aldrig tænkte derpaa!
 27 Jan

Idag har jz faaet en Brev fra hende; min viset imorgen,
 og jz kunde ikke uden at være pæntungende eller ogsaa vakk
 Opmarksomhed soje hende. Saa saae jz hende kin lidt
 og talte kenp mid hende. Endnu er Tiden ikke kommet, lykkes
 mit store Arbeide noget mindre, kan jz dog for hendes Familie
 vise mig i fordelagtigene sig, hvorlitt det end. Grundet
 har et sig: sig fort jenes hende ikke mere fordi jz er bedre
 Maler - Maleren har Antet mid Mennesket at gøre, eller dog
 ikke altid; i Kunstens Verden kan der være Druer paa Torne
 og Figen paa Tidsler! Hvad underlig Traldom har Du
 sagt Umagtige! i Kjærlighed? Kan man ikke ud at staae
 i den Elskers Gies see Offlands af Din Allkjærlighed - det
 har jz tænkt. Maaskee skal denne Drom blive ~~stærk~~ skuffet!